

[Victor Pürschel.]

at dække sig med dette, at Svenskerne havde misforstaaet ham paa Grund af Sprogvan- skeligheder. Alt dette viser Statsministerens Bedømmelse af Talen, og den var rigtig, netop saaledes maatte denne Tale virke, netop saadan som Statsministeren havde Indtryk af det.

Jeg er taknemmelig for, at vi i Aften slap for Vendingen om, at det var nogle Højremænd og nogle Højreblade i Sverige, der havde kritiseret denne Tale. (*P. Andersen*: Det slap vi ogsaa ikke for!). Det slap vi for fra Statsministerens Side..... (*P. Andersen*: Naah!).... og jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem havde haabet helt at slippe for det, men det kunde nu ikke lade sig gøre, for der er nemlig i dette, som jo ogsaa er et af Statsministerens tidligere Forsøg paa Forsvar over for denne Tale, noget karakteristisk; saadan talte Statsministeren, fordi han forstod, at det paa den danske Offentlighed maatte gøre et stærkt Indtryk, hvis den svenske Presse, saaledes som Tilfældet var, praktisk talte fra alle Sider vendte sig imod denne Tale. Det var det Indtryk, den danske Offentlighed ikke maatte faa, og derfor var det, at Statsministeren i et uheldigt Øjeblik talte om, at det var Højrepressen og Højremænd, og fik Svaret fra det radikale Hovedorgan i Stockholm.

Naar Statsministeren forsøgte at forsvare sin Tale med en Række gamle Citater, er der dertil at sige, at alle de Citater, der ligger forud for Opstaaelsen af den nuværende Verdenssituation, er uden nogen som helst Interesse, og det var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Virkeligheden ogsaa inde paa. Dette kan det ikke antages, at Statsministeren savner Blik for, og naar han dog kommer med Citaterne, viser det to Ting: for det første, at Ministeren anser det for nødvendigt at styrke sin Tale, at føre Bevis for, at den laa paa Linie med, hvad andre betydende Mænd i Danmark har ment, og for det andet, at dette Bevis ikke lykkedes, thi gamle Citater kan ikke bruges til dette.

Naar Statsministeren tager et Citat fra Norge, er der dertil kun at sige, at dette er netop et Bevis paa, hvor uheldigt Statsministerens Tale har virket. Den kan opfattes, og den er i vide Kredse i Norden fiden for Danmark blevet opfattet saaledes, at Danmark frabeder sig den Interesse for Danmarks Forhold, der er kommet til Orde. De snæversynede Kredse, der findes baade i Norge og i Finland, maaske ogsaa i Sverige, som regner det for en Lettelse for det skan-

dinaviske Samarbejde, at Danmark ikke er med, de Kredse er henrykte for Statsministerens Tale, og det er det, der viser, hvor uheldig den er. Jeg siger, det er en kortsynet Betragtning, for jeg giver ganske Per Albin Hansson Ret, naar han taler om Skæbnefællesskabet, som i den yderste Nød binder de nordiske Folk sammen. Jeg har altid hævdet den Opfattelse, at Undertrykkelsen af et af de nordiske Folk er det første Trin paa Vejen til Undertrykkelse af det næste. Det er ud fra denne Opfattelse, at jeg altid har gjort mig til Talsmand for en Solidaritet i Norden, en Tanke, som ikke skulde være fremmed for et Parti, der prædiker Solidaritetens Lære tidlig og silde.

Det, der var det uheldige i denne Situation, var, at der netop var ved at gro frem en Opfattelse over hele Norden, at saaledes som Verdensudviklingen havde været, var de nordiske Folk mere end nogen Sinde henvist til at staa sammen. Efter Folkeforbundets Sammenbrud, som mange taler aabent om, efter at man i hvert Fald er blevet klar over, at man kan ikke søge nogen Tryghed i dette Folkeforbund mere, er det ganske naturligt at spørge: Hvor kan vi da finde en Støtte, hvor kan vi finde en Styrkelse? Derom kan der ingen Tvivl være, at hvis der i Norden levede en Statsmand saa stor, at han kunde samle de nordiske Folk i klar Erkendelse af den dybe fælles Interesse, de har i at værne Freden, hvis han kunde samle dem, kunde han gøre Nordens Folk en Tjeneste, som ingen anden Statsmand har gjort disse Folk. Og der er ikke nogen Tvivl om, at kunde der skabes en Overenskomst mellem de nordiske Lande om, at, i Lighed med det, man er gaaet ind for i Folkeforbundspagten, uprovokerede Angreb paa en af dem vilde man fra alle Sider betragte som et Angreb paa Norden — kunde man gennemføre denne Folkeforbundstanke for Nordens Vedkommende, saa vilde det uprovokerede Angreb udeblive i mange Tilfælde, hvor det bliver sat ind nu.

Naar man taler om, at der er over hele Verden Tillid til Fredsviljen i Norden, tvivler jeg ikke om, at det er rigtigt; men det, det kommer an paa, det, som der skal til, for at et Land som Danmark skal faa Lov til at ligge i Fred, hvis Ufred gaar over Verden, er dette, at dette Land ikke er en Fare for sine Omgivelser, og det er et af-rustet Danmark, og at Danmark er afrustet i Øjeblikket, derom er der ingen Tvivl. Og det, som skulde være set i den svenske Interesse for det danske Forsvar, som den gav sig Udtryk, var dette, at Sverige, om hvis Velvilje for Danmark ingen kan tvivle,